

Vaḷḷi vāṇa tīrttam āṭiya katai, caṅkara nayiṇār kōyil yāttirai : Literary Style and Fictional Language

Dr. S.Bharathi Prakash,

Assistant professor, Tamil Department, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu.

E mail: bharathiprakash@gmail.Com ORCID : 0009-0007-0355-9511

Abstract

Travelogue is one of the important literary genre in all literatures of the world including India. The travelogue is a relatively recent genre in Indian literature, emerging in the second half of the nineteenth century. Travelogue is the outcome of the travel experience which is opposed to the imagined descriptions in fictional narratives. There is no single term that fully describes the complexities and diversity of travel writing. The vast majority of travelogues are written in prose. The majority of people identify travel writing with stories about strange places or characters. Though everything published in this format may be considered a voyage, it is not Travelogue. Aatruppadaḷ, Yathirai, Selavu, Payanam, and Prayanam are examples of travel-themed literary terms that span the Sangam to modern eras in Tamil literature. Maha kavi Bharathi is considered a pioneer of modern Tamil travelogue. who has published a full length book about his travels titled our Congress Yathra. (*Eṅkaḷ kāṅkiras yāttirai*). His wife Chellamma Bharathi also documented two travels (*Vaḷḷi vāṇa tīrttam āṭiya katai, caṅkara nayiṇār kōyil yāttirai*) in her account. It should be mentioned that Bharatiar did not accompany Chellammal on either of the two aforementioned trips. Her travelogues feature a distinct language style and fictitious language that demands its own study. This essay focuses the multifaceted nature of Chellammal Bharati's travelogue and its literary form, Fictional Language.

Keywords: Travel, Pilgrimage, Route, Record, Papanasam, Congress Yathra, Fictional Language.

வள்ளி வாண தீர்த்தம் ஆடிய கதை, சங்கர நயினார் கோயில் யாத்திரை : மொழிநடையும் புனைவுமொழியும்

முனைவர் பாரதிபிரகாஷ், ச,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு.:

சுருக்கம்

பயணஇலக்கியம் இந்திய மொழிகளில் புதிய இலக்கியவகையாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில்தான் பயணஇலக்கியம் இந்திய மொழிகளில் நன்கு வளரத் துவங்கியது. இக்காலப் பகுதியில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் அதற்கு முன்பு தோன்றிய பிற இலக்கியங்களில் இருந்து வேறுபட்டு, புதிய பாடுபொருள், பாடுமுறைமை, மேலைஇலக்கிய அறிமுகம் என்று பல பொருண்மைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இக்காலப் பகுதியில் தமிழ் இலக்கியம் மேலை இலக்கியத் தாக்கத்தினால் பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்றுப் புதிய இலக்கிய வகைமைகளைத் தோற்றுவித்தது. இதனை மறுமலர்ச்சிக்கால இலக்கியம் என்றும் புத்திலக்கியம் என்றும் கூறலாம். இதே காலத்தில் அச்சுஇயந்திரங்களின் வருகையால் தமிழில் பல்வேறு புதிய நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. சில நூல்கள் பிறமொழிகளில் இருந்து தமிழுக்கு,

மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடை இலக்கியச்சூழல் மேலும் விரிவடைய இது இன்றியமையாத காரணமாக அமைந்தது. பயணஇலக்கியம் என்பதற்கு தற்போது வரை முழுமையான வரையறை என்று எதுவும் இல்லை. புதிய பகுதிகளுக்கு பயணம் செய்வதும் அதனோடு தொடர்புடைய கதைகளைப் பற்றியதும் தான் பயணஇலக்கியம் என்ற பொதுவான கருத்து நிலவுகிறது. இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட பயணநூல்கள் அனைத்தும் பல்வேறு பயணக் கூறுகளைக் கொண்டு இருந்தாலும், அது முழுமையான பயண இலக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவதில்லை. ஆற்றுப்படை, யாத்திரை, செலவு பயணம், பிரயாணம் ஆகிய சொற்கள் சங்ககாலம் முதல் இப்போது வரை தமிழில், பயணம் என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டு வருகிறது. பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் பலர் பயணஇலக்கியம் படைத்து இருந்தாலும் அவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவராக பாரதியார் விளங்குகிறார். பாரதியாரின் மனைவி செல்லம்மாள் பாரதியும் வள்ளி வாண ஜீர்த்தம் ஆடிய கதை, சங்கர நயினார் கோயில் யாத்திரை ஆகிய பயண இலக்கியக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். செல்லம்மாள் பாரதியின் பயண இலக்கியப் படைப்புகள் தனித்த ஆய்வுக்கு உரியவை. இவருடைய பயண இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள பயணக் கூறுகளையும் புனைவுமொழி நடையையும் அடையாளம் காணுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இதில் செல்லம்மாள் பாரதியின் 'பெண்மொழி' மையப் புள்ளியாக விளங்குகிறது.

திறவுச் சொற்கள் : பயணம், யாத்திரை, பாதை, பதிவு, பாபநாசம், காங்கிரஸ் யாத்திரை, புனைவு மொழி

முன்னுரை

தமிழ்இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த ஐரோப்பியர்களின் வருகையினால் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்திய விடுதலைப் போராட்டமும் அது சார்ந்த நிகழ்வுகளும் கல்வி கற்ற மக்களிடம் “நம்நாடு இந்தியா, நாம் அனைவரும் இந்தியர்” என்ற கருத்துருவாக்கத்தை வலுவாக்கியது. இதன் தொடர்ச்சியாக, இந்திய மக்கள் தமது நாட்டைப் பற்றியும் மக்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பயணிக்கத் துவங்கினர். பயணங்கள் பயணப்பதிவுகளாக மலர்ந்தன. இதனை மக்களின் மனதில் நிலைநிறுத்த இலக்கியங்கள் ஊடகங்களாக அமைந்தன.

இலக்கிய வகைகளில் ஒன்றான பயணஇலக்கியம் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்று வளரத் துவங்கியது. இவ்வாறு வளரத் துவங்கிய தமிழ்ப் பயண இலக்கியத்திற்கு, சே. ப. நரசிம்மலு நாயுடு, பாரதியார், செல்லம்மா பாரதி, தி.சு.அவினாசிலிங்கம்செட்டியார், அ.கருப்பண்ண செட்டியார், சோமலெ, பாஸ்கரத் தொண்டைமான், பரணிதரன், இதயம்பேசுகிறது மணியன் அரு. சோமசுந்தரம், போன்ற படைப்பாளர்கள் பெரும் தொண்டு ஆற்றினர். (ச. பாரதிபிரகாஷ், ப . 28) இவர்களில் செல்லம்மாபாரதி குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார்.

பயணஇலக்கியம் - அகராதிகளின் விளக்கம்

பயணம் என்பதற்கு மதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி புறப்பாடு, வெளியீடு, பிரயாணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. தமிழ் லெக்ஸிகன் பயணம் என்பதற்குப் பிரயாணம் என்று பொருள் தருகிறது. பயணஇலக்கியம் என்பதற்கு, ‘ஒரு புதிய இடத்தை அல்லது சில இடங்களைப் பற்றிய செய்திகளைப்பயணம் செய்தவரின் அனுபவத்தில் குழைத்து எடுத்துப்

படிப்போருக்குச் சுவையும் எழுச்சியும் தரும் விதமாகச் சொல்லுவதே சிறந்த பயணஇலக்கியம் (இரா.ஞானபுஷ்பம், பக். 2) என்று இரா.ஞானபுஷ்பம் வரையறை தருகிறார். இரா. மோகனா தனது பயணஇலக்கிய நூலில் பயணஇலக்கியம் என்பது, 'ஒருவர் தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் அதனால் அடைந்த உள்ளுணர்வுகளையும் பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ள எழுதப்பட்டதே பயண இலக்கியம் ஆகும்' (இரா.மோகனா, பக். 8) என்று வரையறை செய்கிறார். 'பயணம் தொடர்பான பேச்சு, சொற்பொழிவு, கட்டுரை, கதை, கவிதை, படம், திரைப்படம் போன்றவற்றைப் பயணஇலக்கியம் எனலாம். (சோபனா பட்டாசார்ஜி பக்.8 இடம் பெற்றுள்ள பயண இலக்கியத்திற்கான வரையறையின் கருத்து நிலை மொழி பெயர்ப்பு).

பயணத்தின் நோக்கம்

இந்திய இலக்கியங்கள் மட்டுமின்றி உலக இலக்கியங்களிலும் பயணங்கள் பற்றிய பல்வேறு பதிவுகள் உள்ளன. ஒரு பயணி தன்னுடைய பயண அனுபவங்களின் விளைவாகத் தேர்ந்த படைப்பாளியாக மாறுகிறார். அவர் தான் கண்டவற்றையெல்லாம் தன் படைப்பின் மூலமாக இறவாப்பொருளாக மாற்றுகிறார். ஆசையும் வயதும் வளர வளர கால்கள் வீட்டில் இருப்புக் கொள்ள மறுத்தன. ஆண்டின் வெவ்வேறு காலங்களில் ஊருக்குள் வந்து போகும் பரதேசிகளும், மாட்டுத் தரகர்களும், நாட்டு மருந்து விற்பவர்களும், ஏலம் போடுகிறவர்களும் உப்பு வியாபாரிகளும், பாவைக் கூத்துக்காரர்களும் ஊர்விட்டு ஊர் செல்வதை நியாயப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். (ராமகிருஷ்ணன், எஸ். பக்.18) என்ற கருத்து பெரும்பாலான பயண இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் மனக்கருத்தாக விளங்குகிறது. ஆண் பயண இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்தி வரும் மேற்கண்ட கருத்து பெண் படைப்பாளர்களுக்கும் பொருந்தி வருமா என்ற கேள்விக்கு நம்மிடம் பதில் இல்லை. இன்றைக்கு சுமார் நூறாண்டுகளுக்கு முந்தைய கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த செல்லம்மாள் பாரதி பயணஇலக்கியம் படைத்துள்ள பாங்கை மேற்கண்ட பின்னணியிலேயே அணுக வேண்டியுள்ளது. (ச. பாரதிபிரகாஷ், ப . 192) இதன் மூலமாக செல்லம்மாள் பாரதியின் பயண இலக்கிய நோக்கத்தினை நம்மால் நன்கு புரிந்து கொள்ள இயலும்.

பாரதியார்

பாரதியார், கவிதை இலக்கிய வகைமை மட்டுமின்றி உரைநடை இலக்கியத்திலும் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். பாரதியின் உரைநடையில் அடிப்படைக் கருத்துடன் அங்கதமும் இழைந்தோடும். பழகுதமிழ் சொற்களும் எளிய மொழி நடையும் இயல்பாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். மேற்கண்ட உரைநடைக் கூறுகளுடன் அமைந்த பாரதியாரின் பயணப் பதிவுகள் அரியதோர் உரைநடைக் களஞ்சியமாகவே அமைந்துள்ளன. பயணத்தின் மூலமாக பத்துறை அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள இயலும் என்ற கருத்தினைக் கொண்டவராக பாரதியார் விளங்கினார். 'யாத்திரை' (எக்ஸ்கர்ஷன்) குறித்து பாரதியார், 'சமூகம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் 'குணமது கைவிடேல்' என்ற கட்டுரையில் கூறும் கருத்துக்கள் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கன. இதனை, "பிள்ளைகளை உபாத்தியாயர்கள் வன போஜனத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல

வேண்டும். அங்கு பிள்ளைகள் தமக்குள் நட்பும், அன்பும், பரஸ்பர ஸம்பாஷணையில் மகிழ்ச்சியும் எய்தும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மலைகள் கடலோரங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று இயற்கையின் அழகுகளையும், அற்புதங்களையும், பிள்ளைகள் உணர்ந்து மகிழும்படி செய்ய வேண்டும். பல விதமான செடி, கொடிகள், மரங்கள், லோஹங்கள், கல் வகைகள் முதலியவற்றின் இயல்பைத் தெரிவிக்க வேண்டும்” (பாரதியார், பக். 380) என்று பயணங்களின் தேவையினையும் அவைதரும் பயன்களையும், பண்புகளையும் பாரதியார் விவரிக்கிறார். இதே கருத்தை தனது மனைவியிடமும் பாரதியார், நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வலியுறுத்தி இருக்கலாம். இது செல்லம்மாள் பாரதியையும் பயணம் செல்லவும் அதை பயணப் பதிவுகளாக்கவும் தூண்டியுள்ளது.

செல்லம்மாள் பாரதி

செல்லம்மாள் பாரதி பாபநாசம் சென்று வந்த தனது பயண அனுபவங்களைப் பாபநாசம் என்ற தலைப்பில் சுதேசமித்திரன் இதழில் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார். கதா மாலிகா (1920 ஆம் ஆண்டு) என்ற தலைப்பில் வெளியான இந்நூலில் ³⁴ வெவ்வேறு தலைப்பிட்ட பகுதிகள் உள்ளன. (ஏ.கே.செட்டியார்(தொ), ப332) இஃது புதுவது புனைந்ததோர் நூல் என்ற தலைப்பில் வெளியாகி உள்ளது.

சங்கரநயினார் கோயில் யாத்திரை

சங்கரநயினார் கோயில் யாத்திரையில் செல்லம்மாள் பாரதியின் மொழிநடை பிறமொழிக் கலப்புடன் அமைந்துள்ளது. பிற மொழிக் கலப்பு நடை, பேச்சு வழக்கு நடை ஆகியவற்றை நேரடியாகப் பதிவு செய்தது போல அமைந்துள்ளது. இதனை, **சங்கர நயினார் கோயிலுக்குப் போய் நிரம்ப நாளாகி விட்டது. “இப்பொழுது போய் வருவோம்”, என்று அப்பா சொன்னார். ஆனால் அப்பாவுக்கு ஸர்க்கார் வேலை. ரஜா கிடைப்பது துர்லபம். (பத்மநாபன் (தொ), பக்..190)** என்ற பகுதியின் மூலமாக அறியலாம். ஸர்க்கார் (அரசாங்கம்), ரஜா (விடுமுறை/விடுப்பு), துர்லபம்(அரியது) ஆகிய சொற்களை, மிக இயல்பாகத் தனது உரைநடையில் பயன்படுத்தியுள்ளார். பயண இலக்கியத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இந்த மாதிரியான கலப்பு மொழி நடை பின்பற்றப்படவில்லை. ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமே இது மாதிரியான நடை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் இவருடைய நடை நேர்முக வருணனை போல அமைந்துள்ளது. சான்றாக, **எங்கள் ஊரிலிருந்து மூன்று மைல் போனவுடனே இறைப்பனை என்றொரு கிராமம் சேர்ந்தோம். அதனருகே ஒரு பெரிய பனந்தோப்பு உண்டு. அது ஒரு சிறிய மலைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. தோப்புக்கும் மலைக்கும் நடுவழியாக ஒரு பாதை உண்டு. அது வழியாக நாங்கள் போகிறோம். கொஞ்ச தூரம் போனதும் எங்கள் வண்டிச் சக்கரத்தின் பட்டை கழன்று துண்டு துண்டாகக் கீழே விழுந்து விட்டது. வண்டி சாய்ந்ததும் எல்லோரும் கீழே குதித்து விட்டோம். வண்டிக்காரன் என்னென்னமோ செய்து பார்த்தான், அதைச் சரிப்படுத்த முடியவில்லை.** (பத்மநாபன் (தொ), பக்.191) என்ற பகுதியின் மூலம் நன்கு அறியலாம்.

பாரதியாரைப் போலவே செல்லம்மாள் பாரதியின் நடையிலும் இயல்பாக அங்கதச் சுவை நிறைந்து வழிகிறது. இதனை, சங்கர நயினார் கோயில் யாத்திரையில் பல இடங்களில் காணலாம். சான்றாக, **மறுநாள் காலையில் நாகர் சுனையில் ஸ்நானம் பண்ணி விட்டுக் கோவிலுக்குப் போனோம். ஸ்வாமி தரிசனம் பண்ணினோம். அந்தக் கோவில் பெரும்புகழ் படைத்தது. பேய் பிடித்தவர்கள் எல்லாம் அங்கு வந்து ஆடுவார்கள். அதெல்லாம் அதிக வேடிக்கையாக இருக்கும். அதில் ஒருத்திக்கு ஐந்து பேய் பிடித்திருந்தது! அது பிரமாதமாக ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் பேயிடம் நாம் எதாவது கேட்டால் பதில் சொல்லும்** (பத்மநாபன் (தொ), பக்.193) என்ற பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். இதில், ஒருத்திக்கு ஐந்து பேய் பிடித்திருந்தது! அது பிரமாதமாக ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் பேயிடம் நாம் எதாவது கேட்டால் பதில் சொல்லும் என்ற வரிகளில் தேர்ந்த பயண இலக்கியப் படைப்பாளர்களைப் போல, தனது கருத்தை நகைச்சுவை ததும்ப எடுத்துரைக்கிறார்.

பயண அனுபவச் சுருக்கம்

பயண இலக்கிய ஆசிரியர்கள் தாம் கண்ட அனைத்துக் காட்சிகளையும் தமது பயண இலக்கியத்தில் பதிவு செய்ய இயலாது. கண்ட காட்சிகளில் சுவையானவற்றை மட்டுமே பதிவு செய்ய இயலும் (ராமகிருஷ்ணன், எஸ். ப.127). அதையும் சுவைபட பதிவு செய்யும் போது படிப்பவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக அமையும். மேற்கண்ட விளக்கத்திற்கு உரிய சான்றாக செல்லம்மாள் பாரதியின் பாபநாசம் பயண அனுபவ விவரிப்பைக் கூறலாம், இதனை,...

நான், அம்மா, கிட்டண்ணா, அப்பா, சாதம், தோசை, அரிசி பருப்பு மூட்டைகள் ஸுகிதமாக கடலூர் ஸ்டேசனுக்கு வந்து சேர்ந்தோம். வண்டி வந்தது. அதி ஏறி ஆம்பூர் ஸ்டேசனில் இறங்கினோம். அங்கே கொஞ்சம் தாகசாந்தி செய்து கொண்டு புறப்பட்டுப் பாபநாசத்துக்குப் போகும் போது மாலை இருளாய் விட்டது. (பத்மநாபன் (தொ), பக்.175) என்ற பகுதி விளக்குகிறது.

இதைப் போலவே சாஸ்தா கோவிலுக்குச் சென்ற பயணப் பதிவும் அமைகிறது. **கடலூருக்கு மேற்கே சுமார் மூன்று கல் தூரத்தில் ஒரு மலை இருக்கிறது. அங்கொரு சாஸ்தாவின் கோவில், அவர் பெயர் ஸுலக்ஷ்மமுடையார். ஸாதாரண ஜனங்கள் சூச்சமுடையார் என்பார்கள். மறுநாள் காலை ஆறு மணிக்கு சாஸ்தா கோவிலுக்குப் புறப்பட்டோம். அம்மா வரவில்லை. அவளால் நடக்க முடியாதென்று சொல்லிவிட்டாள். அக்கா, அத்திம்பேர் சிறு குழந்தையான என் தம்பி, எங்கள் மாமா, அத்திம்பேருடைய ஸ்நேகிதர் ஒருவர், இவருடைய மனைவி, இத்தனை பேரும் புறப்பட்டோம்".** (பத்மநாபன்(தொ), பக்.194) மேற்கண்ட பயண இலக்கியப் பதிவிலும் அவருடைய உறவினர்களையும் பயணத்தில் அவர்கள் கொண்டு சென்ற பொருட்களையும் பயணம் சென்ற வழியையும் அவர்கள் தங்கி ஓய்வெடுத்த இடங்களையும் சுருக்கமாக வருணனை செய்துள்ளார். இதே பயணக் கட்டுரையில் தேவைப்படும் இடத்தில் நீண்ட விரிவான வருணனை அமைப்பிலும் எழுதியுள்ளார். நேரடி வருணனை போல அமைந்த இவருடைய நடை, கடந்த காலத்தை நம் கண் முன்னே நிறுத்துவது போல அமைந்து இருக்கிறது.

பாபநாசம்

பாபநாசத்திற்குச் சென்று வந்த பயண அனுபவத்தை, செல்லம்மாள் பாரதி தனது பாபநாசம் யாத்திரையில் பிற மொழிக் கலப்புடன் கூடிய நடையில் வருணிக்கிறார். இதனை, பாபநாசம், மதுர நாமம். மதுரமான தீர்த்தம். பாபநாசத்து நதியில் நாலுபுறம் ஜலம் சூழ்ந்திருக்க நடுப் பாறைகளில் உட்கார்ந்து அன்னம் புஜித்துத் தீர்த்தத்தை வாரிக் குடித்து, அந்தப் பொன் மீன்கள் துள்ளி விளையாடக் கண்டு சந்தோஷப்படாத ஜன்மம் என்ன ஜன்மம்? நாங்கள் பாபநாசத்துக்கு வந்து சேரும்போது இராத்திரி ஏழுமணி இருக்கும் சமையையெல்லாம் சத்திரத்தில் கொண்டு வைத்துவிட்டு தோசையை எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரையில் புஜிக்கப் போனோம். இருட்டுக் குகையாக இருந்தது. கையில் லாந்தல் கொளுத்திக் கொண்டு போனோம். ஜலத்துக்கு நடுவில் ஒரு பாறைமேல் தோசையை வைத்துக் கொண்டு தின்றோம். பாறையை ஜலத்தாலே அலம்பி, அதில் வைத்துக்கொண்டு ஜலத்தில் முழுக்கி முழுக்கி தோசையை விழுங்கினால் மிகவும் ருசியா, இருக்கும். முதலாவது நானும் கிட்டண்ணாவும் அப்பாவும் தின்றோம். பிறகு அம்மா போஜனம் தொடங்கினாள். (பத்மநாபன்(தொ), பக்.176) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம். பாபநாசத்திற்கு பாரதியார் தனியாகவும் செல்லம்மாள் பாரதி தனது குடும்பத்தினருடனும் சென்றுள்ளனர். இருவரும் ஒன்றாகச் செல்லவில்லை என பயணக் குறிப்புகளில் இருந்து அறிய முடிகிறது. செல்லம்மாள் பாரதி தனது பயணக் கட்டுரைகளின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வழி வருணனைக்கு தனித்த இடமளித்து, தேர்ந்த பயண இலக்கிய ஆசிரியர்கள் போலத் தவறாது விவரிக்கிறார். இதே போன்ற வருணனையைத் தலைமலையான் கோயில் யாத்திரையிலும் பின் பற்றுகிறார். இதனை,

ஒரு ஒற்றையடிப் பாதை வழியாகப் போய் வரவேண்டும். ஒரு கல் தொலைவு மேற்கே போனவுடன் அங்கொரு கோவில். அந்த ஸ்வாமியின் பெயர் தலை மலையான் (தலைமழை ஐயன்) அந்தக் கோவிலுக்கு மேற்கூரை கிடையாது. அந்த ஸ்வாமி “ நான் மழையில் நனைவேன் வெயிலில் காய்வேன். எனக்கு வாளை மறைக்க வேண்டாம்” என்று சொன்னதாகச் சொல்வார்கள். பக்கத்திலிருக்கும் நதியில் போய்க் குளித்து விட்டு வரலாமென்று போனோம். அது பெரிய காட்டாறு. ஜலம் கன்னங்கரேலென்று இருக்கிறது. ஜலத்தில் சின்னப் பாறைகளும், சின்ன உருண்டையான சின்னக் கற்களும் கிடக்கின்றன. ஸமீபத்தில் அருவியின் ஒலி கேட்கிறது. (பத்மநாபன் (தொ), பக்.195) என்ற பகுதியின் மூலம் நன்கு அறியலாம். மேற்கண்ட செல்லம்மாள் பாரதியின் பயண விவரிப்பில் பாரதியாரின் மொழிநடைச் சாயல் நன்கு புலப்படுகிறது. இது இயல்பாக செல்லம்மாள் பாரதியின் மொழிநடையாகவும் இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. அதே சமயம் பாரதியார் சுதேசமித்திரன் ஆசிரியர் என்ற முறையில் செல்லம்மாள் பாரதியின் கட்டுரைகளைத் திருத்தம் செய்தும் வெளியிட்டு இருக்கலாம்.

மொழி நடை

மொழிநடை என்பது படைப்பாளன் தம் படைப்பில் கையாளும் எழுத்து நடை, பேச்சு நடை இவற்றையே குறிக்கும். கதையைக் கூறும் எழுத்து நடை, கதைமாந்தர் உரையாடும் பேச்சு நடை இவை இரண்டையும் ஒரு இலக்கியத்தின் இரு கண்கள் எனலாம். (ஜெகதீசன், பக்.2)

என்ற வரையறை பயண இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தி வரும். இதில் புழங்கு மொழியும் பெண் மொழியும் தனித்த இடம் பெறுவன ஆகும்.

1973-ல் ரோபின் லேகாஃப், *மொழியும் பெண்களுக்கான இடமும்* (Language and woman's place) என்ற தமது ஆய்வு நூலில் பெண்கள் பேசும் உரையாடல்கள் பலவற்றைத் தொகுத்து அவற்றிலிருந்து பெண்கள் பயன்படுத்தும் மொழியின் தனித் தன்மைகளைச் (குறைகளை) சுட்டிச் செல்கிறார் (தி. விஜயலட்சுமி, பக்.76) மேற்கண்ட கருத்தின் நீட்சியாக பெண் மொழி பயன்பாட்டில் அவளது புழங்கு வெளி மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மட்டுமே செல்ல வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட பாதையை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் வீடு வந்து சேர வேண்டும் என்பன போன்ற அவளது நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள் அவளுக்கு மிகக்குறுகிய அனுபவங்களையும் புரிதல்களையும் தருகின்றன. என்ற (தி. விஜயலட்சுமி, பக் 35) கருத்தும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. மேற்கண்ட கருத்திற்கு ஏற்றார் போலவும் சில இடங்களில் அதனை மறுக்கும் விதமாகவும் செல்லம்மாள் பாரதியின் மொழி நடையும் புனைவுமொழியும் அமைகின்றன.

புனைவுமொழி

ஒவ்வொரு படைப்பிலக்கியத்திற்கும் தனித்த மொழிநடை உண்டு. அதுவே அவ்விலக்கியத்திற்கு உரிய தனித்த புனைவு மொழியாக அமையும். புனைவின்மொழி என்பது சராசரிமொழியே அல்ல. சொல்லப்போனால் சராசரிமொழிக்கு எதிரான செயல்பாடு அது. சராசரிமொழிக்கு மேலே இருப்பது. ஏனென்றால் அது செறிவானது, உள்ளடுக்குகள் கொண்டது, மேலும் மேலும் சொற்கள் தேவையாவது, ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய தனித்தன்மை கொண்டது. (ஜெயமோகன், சராசரிநடையும் புனைவு நடையும்) பயண இலக்கியத்திற்கு உரிய புனைவுமொழிநடை பிற கட்டுரை இலக்கியங்களில் இருந்து வேறுபட்டது. காலந்தோறும் மாறி வந்த இப்புனைவு மொழியை, நடைக் கட்டமைப்பை உருவாக்கியதில் செல்லம்மாள் பாரதிக்குப் பெரும் பங்குள்ளது. பாரதியாரின் வழி காட்டுதல், ஊக்கம் ஆகியவை முதலில் பயணஇலக்கியம் எழுத காரணமாக அமைந்து இருக்கலாம். தொடர்ந்து முயற்சி செய்ததன் காரணமாக செல்லம்மாள் பாரதி தனது மொழி நடையை பெண்மொழி நடையாக அமைத்துக் கொண்டார். அவரது உரைநடை, கூற விழையும் செய்தியைக் கேட்பவரின் மனதில் எளிமையாகப் பதிய வைக்கும் இயல்பினது. கடினமான சொற்கள் இல்லாமல் சாதாரண மக்களின் வழக்கோடு ஒட்டிய வலிமையும், ஓசை நயமும் இணைந்த உரைநடை ஆகும். அன்றாட மக்களின் புழங்குமொழி வழக்கு, பிற மொழிக் கலப்புடன் கூடிய உரையாடல் முறை, தேவையான இடங்களில் மட்டும் நீண்ட வருணனை எனப் பன்முகப் பரிமாணம் கொண்டது.

தொகுப்புரை

செல்லம்மாள் பாரதி தன்னுடைய பயண இலக்கியங்களில், செல்லும் வழி பற்றிய வருணனை, கால அளவு, செல்லும் தூரம் பற்றிய குறிப்புகள், சத்திர வசதி, உணவுமுறை, மக்களின் பழக்க வழக்கப் பதிவுகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டு பயண இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராக மிளர்கிறார். இவருடைய பயண இலக்கியங்களில் தனித்துத் தெரியும் பெண் மொழியும் புழங்கு

மொழியும் அது சார்ந்து உருவான பயண இலக்கிய புனைவு மொழி நடையும் செல்லம்மாள் பாரதியை பாரதியாரிடமிருந்து தனித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இதனால், தனது சமகாலப் பயணஇலக்கியப் படைப்பாளர்களுக்கு இணையான புனைவுமொழியை, பெண்மொழி நடையைத் தனது பயண இலக்கியப் படைப்புகளில் அவர் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழின் நவீனப் பயணஇலக்கியப் புனைவு மொழியைக் கட்டமைத்ததில் செல்லம்மாள் பாரதிக்கும் தனித்த இடம் உண்டு.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] இளவரசன், சா. அயலக பயண அனுபவம், வெற்றி பதிப்பகம், ஈரோடு 2008.
- [2] செட்டியார், ஏ.கே. (தொ) தமிழ்நாடு - நூறாண்டுகளுக்கு முந்தைய பயணக் கட்டுரைகள், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2017.
- [3] ஞானபுஷ்பம், இரா. தமிழில் பயணஇலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
- [4] பட்டச்சார்ஜி, ஷோபனா. ட்ராவல் ரைட்டிங் இன் இந்தியா, சாகித்ய அகாடமி, ரபிந்திர பவன், புது தில்லி. 2006.
- [5] பத்மநாபன், ரா. அ. பாரதி புதையல் பெருந்திரட்டு, வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1982.
- [6] பாரதியார், பாரதியார் கட்டுரைகள், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2022.
- [7] பாரதி பிரகாஷ், ச. “தமிழில் பயணஇலக்கியம் - பயணங்கள், பாதைகள், பதிவுகள்”, *நவீனத் தமிழாய்வு*, ISSN: 2321- 984 X, மார்ச் 2014.
- [8] பாரதி பிரகாஷ், ச. இந்திய மொழிகளில் பயணஇலக்கியம் – பயணங்கள், பாதைகள், பதிவுகள், *நவீனத் தமிழாய்வு*, ISSN: 2321- 984 X, செப்டம்பர் 2015
- [9] மோகனா, இரா. பயணஇலக்கியம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2006.
- [10] ராமகிருஷ்ணன், எஸ். தேசாந்திரி, தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை, 2022.
- [11] லேகாஃப், ரோபின், சமூகத்தில் பெண்மொழியும், இடமும், கேம்ப்ரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகம், 2(1), 45–80, <http://www.jstor.org/stable/4166707.1973>.
- [12] விஜயலட்சுமி, தி. பால்முரண், பூவரசி பப்ளிகேஷன், சென்னை, 2017.
- [13] ஜெகதீசன், மொழிநடையும் புனைவு மொழியும், வாகை பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 2009.
- [14] ஜெயமோகன், சராசரி நடையும் புனைவு நடையும், <https://www.jeyamohan.in/128596/> 28-12-24 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [15] ஜெயமோகன், மொழியும் நடையும், <https://www.jeyamohan.in/103990/> 28-12-24 அன்று அணுகப்பட்டது.

References

- [1] Ilavarasan, s., Ayalaga Payana anubavam, Vetri Pathippagam, Erode, 2008
- [2] Chettiyar, A.K.(C) Tamilnadu – Noorandukalukku Munthaiya Payanak katturaikal. Sandya Pathippagam, Chennai, 2017.
- [3] Gnanapushpam, R. Tamilil payana ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam, Chennai, 1990.

- [4] Battcharji, Shobana. Travel writing in India , SakityaAkademy, Rabindrabhavan, Newdelhi.
- [5] Pathmanaaban , R. A (Editor) , Bharathi puthaiyal perunthirattu, vaanathi pathippagam, Chennai, 1982.
- [6] Bharathiyaar, Bharathiyaar katturaikal, Poompukar Pathippagam, Chennai, 2022.
- [7] Bharathi Prakash, S., Tamilil Payana ilakkiyam – Payanangkal , Paathaikal, Pathivukal., Naveenath Tamilaavu, ISSN: 2321- 984 X, March 2014.
- [8] Bharathi Prakash, S., India Molikalil Payana ilakkiyam – Payanangkal , Paathaikal, Pathivukal., Naveenath Tamilaavu, ISSN: 2321- 984 X, Sep 2015.
- [9] Mohana, R. Payana ilakkiyam, Meyyappan Pathippagam, Chidambaram, 2006.
- [10] Ramakrishnan, S., Desanthiri, Desenthiri Pathippagam, Chennai, 2022.
- [11] Lakoff, R., Language and Woman's Place, Language in Society, Cambridge University Press, 2(1), 45–80, <http://www.jstor.org/stable/4166707,1973>.
- [12] Vijayalakshmi, T., (2017), Pal Muran, Puvarasi Publications, Chennai.
- [13] Jagadeesan, Moli Nadaiyum Punaivu moliyum, Vaagai Pathippagam, Coimbatore, 2009.
- [14] JeyaMohan, Sarasari Nadaiyum Punaivu nadaiyum, <https://www.jeyamohan.in/128596/> Accessed on 28-12-23
- [15] JeyaMohan, Moliyum Nadaiyum, <https://www.jeyamohan.in/103990/> Accessed on 28-12-23

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லைNIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லைNIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

Copyright (c) Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.